

پرونده «وطن امروز»
به یهانه سالگرد عزل امیرکبیر
وتوطنه‌هایی که به ترور
او منجر شد

**مصائب
امیر**

صفحات ۱۱ و ۶

سه‌شنبه ۱۵ آبان ۱۳۹۷ | ۲۷ صفر ۱۴۴۰ | ۶ نوامبر ۲۰۱۸ | سال یازدهم | شماره ۲۵۷۷ | ۱۶ صفحه | ۱۰۰۰ تومان

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

وطن امروز

درخواست پسران خاشقچی برای بازگرداندن
جسد پدرشان به عربستان

**خون‌بهای
اسیدی!**

صفحه ۱۵

رحلت پیامبر اعظم و شهادت فرزندان بزرگوارشان امام حسن مجتبی و امام رضا صلوات الله علیهم را تسلیت می‌گوییم

نگاه یک

چرا آمریکا کدخدا نیست؟! ■ حسن رضایی ■

گذر زمان، بزرگ‌ترین قاضی درباره همه چیز است. زمان، معماهای آینده را می‌شکافد و حقایق پنهان را پیش چشم همگان قرار می‌دهد. اینکه اما قدرت آمریکا رو به افول است، برای هر کسی که اندک شناختی از مناسبات بین‌المللی در چند دهه اخیر داشته باشد، روشن است و برای فهم آن، نیازمند گذر زمان تازه‌ای نیستیم! کسانی اما در اینجا به بت‌سازی از آمریکا و «حی لاموت» بودن این قدرت شیاطنی به سختی ایمان دارند. تا آنجا که در بیانیه اخیر وزارت امور خارجه درباره بازگشت تحریم‌های آمریکا، با برکنار دانستن این بت اعظم و مقدس از چنین اقداماتی، مکرر از واژه «رژیم ترامپ» یاد شده است! پس‌زمینه چنین واژه‌سازی‌هایی درباره دولت کنونی آمریکا در وزارت امور خارجه، یعنی اینکه ما هم در برابر پوسته کپی‌شده ترامپ از سربال تاج و تخت، پوستری در ذهن داریم با این عنوان که بالاخره ترامپ می‌رود و «آمریکای بزرگ‌بازمی‌گردد!»

واقعیت اما این است که آمریکای بزرگی در کار نیست و کدخدا نامیدن آمریکا در سال ۹۲، فاحش‌ترین اشتباه رخ داده در عرصه سیاست خارجی کشور بوده است؛ امری که مرتکبان آن هنوز هم خیال تصحیح و عذرخواهی بابت آن را ندارند. اینکه حالا پس از گذشت ۶ سال دوباره منتظر اتمام دولت ترامپ و بر سر کار آمدن اربابان و کدخدایان اصلی بمانیم، حتماً مصداق گره زدن بر یاد و خانه ساختن روی آب است. دنیای جدید با مختصات چندقطبی به سرعت در حال شکل‌گیری است؛ دنیایی که محوریت آن به دلایل متعدد، دیگر با آمریکا نخواهد بود. چین به طرز روشنی در حال تغییر قاعده قدرت جهانی در زمینه اقتصاد است و حتی کشورهای اروپایی، به‌رغم مخالفت دولت قبلی آمریکا (و نه رژیم ترامپ که مودب و باهوش نیست!) به شراکت اقتصادی گسترده با چین روی آورده‌اند.

شرکت‌های بزرگ فرنی-مهندسی چین اکنون در بسیاری از کشورهای اروپایی برنده مناقصه‌ها هستند و مدل خاصی از توسعه را با عنوان مدل توسعه چینی به غرب صادر می‌کنند. چین سال ۲۰۱۴ با تأسیس «بانک سرمایه‌گذاری زیربنایی آسیا»، عملاً استقلال خود از مدل‌های اقتصادی توصیه‌شده به وسیله بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول را اعلام کرد. روند کنونی تضعیف روزافزون اقتصاد آمریکا و معضلات اقتصادی ناحیه یورو، کارشناسان اقتصادی را به این نتیجه رسانده است که این نهاد مالی چینی در طول دهه‌های آینده، مرجعیت اقتصادی جهان را از موسسات آمریکایی مانند بانک جهانی باز خواهد ستاند. آمریکا از ابتدای تأسیس این نهاد یکی از مخالفان سرسخت آن بود، ولی حتی نتوانست مانع عضویت کشورهای متعدد اروپایی در این نهاد چینی شود. اکنون استرالیا، آلمان، فرانسه، سوئیس، انگلستان، اتریش، فنلاند، ایتالیا، هلند، نروژ، اسپانیا، پرتغال، سوئد و چند کشور کوه‌پیمای اروپایی، به‌رغم مخالفت شدید و صریح کدخدای موهوم برخی آقایان، به این نهاد مالی پیوسته‌اند.

بلژیک، کانادا، اوکراین و جمهوری چک نیز در حال طی مراحل پیوستن به این سازمان هستند. قریب به اتفاق کشورهای آسیایی نیز طبعاً در کنار روسیه و ترکیه به عضویت این پیمان درآمدند. نوعی هوشیاری فراگیر درباره تغییر مختصات رهبری اقتصادی جهان آینده در حال شکل‌گرفتن است. ما اینجا ما هنوز با توهمات چینی چون جدا کردن حساب آمریکای مقدس از «رژیم ترامپ» دلخوشیم! کسانی که رسانه‌های محلی آمریکا را به طور مرتب دنبال می‌کنند، بخوبی می‌دانند که یک پای ثابت مباحث آنها، فغان و فریاد از فرسودگی زیرساخت‌های این کشور در بخش‌های مختلف است. پاره‌ها، بیمارستان‌ها، بزرگراه‌ها، مدارس، شبکه توزیع برق، شبکه فاضلاب، سیستم لوله‌کشی آب و بسیاری دیگر از اقلام ریز و درشت، نیازمند بازسازی فوری است. رقم کسری بودجه و بدهی نجومی دولت آمریکا اما حل این مسائل را در کوتاه و حتی بلندمدت دور از دسترس کرده است.

نشریه آلمانی فوکوس ۹ جولای ۲۰۱۲ طی مقاله‌ای در همین زمینه نوشت: «زیرساخت‌های فرسوده در آمریکا مسائل و مشکلات زیادی را برای رئیس‌جمهوری این کشور ایجاد کرده است.

ادامه در صفحه ۵

وزرای خارجه و خزانه‌داری آمریکا در نشست خبری مشترک، آغاز اجرای دور جدید تحریم‌ها علیه ایران را اعلام کردند

روحانی: تحریم‌ها را با افتخار دور می‌زنیم

ظریف: هر چه در برجام بود گرفته ایم

صفحه ۲

کس.ر. President.ir

از «تضمین قطعی کری» تا «تعهد احتمالی موگربنی»

■ محمدحسین مهدوی‌زادگان ■

دیدگاه
«فدریکا موگربنی» مسؤول سیاست خارجی اتحادیه اروپایی ماه سپتامبر اعلام کرده بود سازوکار پیشنهادی اعضای باقیمانده در برجام برای تسهیل تجارت با ایران، «احتمالاً» قبل از ماه نوامبر (زمان اعمال تحریم‌های جدید آمریکا علیه ایران) اجرائی می‌شود! موگربنی در این باره اظهار کرده بود: «هنوز در مرحله آغازین کار (بتکار عمل) هستیم. آنچه درباره آن مطمئن هستیم، این است که این سازوکار ایالات‌متحده و سایر جهانیان را از میزان استقلال مالی ما شگفت‌زده خواهد کرد. هیچ کشور دارای حاکمیت یا سازمانی نمی‌تواند پذیرد فرد دیگری به او بگوید مجاز است با چه کسی تجارت کند».

هم‌اکنون ۲ ماه از اظهارات خانم موگربنی سپری شده! دونالد ترامپ رسماً تحریم‌های نفتی، گازی و بانکی ایران را اعلام کرد اما هنوز خبری از «برجام اروپایی» نیست در ظاهر به نظر می‌رسد مقامات اروپایی با صبر و حوصله‌ای مثال‌زدنی (بر هم‌چنان در حال مطالعه و تدوین راهکارهایی) بر روی کاغذ، جهت اعاده حیثیت در نظام بین‌الملل هستند اما صورت مسأله چیز دیگری است!

همگان به یاد دارند سال ۹۴، اعمال محدودیت‌های صدور ویزا برای کسانی که به ایران سفر می‌کنند؛ آن هم از سوی دولت «براک اوباما» به قانون تبدیل شد. این نخستین تیری بود که از سوی ایالات‌متحده به برجام شلیک شد! با این حال آن زمان روزنامه‌گرایی «شرق» نوشت: «به دنبال اعتراض ظریف آبه قانون محدودیت ویزا که نقض برجام از سوی آمریکا [بود] جان کری، وزیر خارجه آمریکا در نامه‌ای خطاب به ظریف نوشت: این قانون به هیچ وجه مانع ما نمی‌شود که تعهدات خود طبق برجام را اجرا کنیم... عراقچی ۲۰- آذر ۹۴- تأکید کرد این نامه، امضای وزیر خارجه آمریکا را دارد و اجرائی موفق برجام را «تضمین» کرده. وی تأکید کرد: آنچه برای ما مهم است، این است که برجام در مرحله اجرا با هیچ‌گونه خدشه و صدمه‌ای مواجه نشود، آقای کری این تضمین را به عنوان وزیر خارجه آمریکا به صورت کتبی با امضای رسمی داده است».

هم‌اکنون در آبان‌ماه ۹۷، برجام عملاً و رسماً به پایان حیات خود رسیده و دور جدید تحریم‌های ثانویه ایالات‌متحده نیز با دستور ترامپ و «مایک پمپئو» علیه کشورمان اعمال شده است! دیگر بر همگان [حتی طرفداران برجام] محرز شده که ارزش «امضای وزیر اسبق امور خارجه آمریکا»

ادامه در صفحه ۵

انقلاب اربعین

■ حسین قدیانی ■

سفيد هستند و در فتنه و دغل و دروغ، تداعی‌گر همان کاخ سبز معاویه! اصلاح‌کنندگان اغلاط آشنا را! سازمان ملل یعنی بین‌الحرمین! آنجا که در مقام عمل «بنی‌آدم اعضای یک پیکرند، که در آفرینش ز یک گوهرند؛ چو عضوی به درد آورد روزگار، دگر شه‌های مان فتح گردیم؛ نه یک بار، نه دو بار، به آنجا که اول هر فصل خزانی، محل سخنرانی ۴ تا دیوانه از تبار ترامپ می‌شود! لذا سازمان ملل یعنی سازمان خون حسین که سوندی سفید و ساحل عاجی سیاه را و فقیر و ثروتمند را همراه هم قرار می‌دهد! هم‌زمان هم! گفت: «بنازم به بزم محبت که آنجا، گدایی به شاهی مقابل نشیند!» بستر ساز از اهل استرالیا هم تعجب نمی‌کنیم! و این‌هاست از نیجریه! و کره‌جنوبی! صدر انقلاب اسلامی، در دل‌مان می‌گفتیم: «کهنوج کرمان کجا و شلمچه و کربلا ۵ کجا!» اما لطف و عظمت و کرامت و حکمت خدا را ببین که حتی با دیدن تمثال رهبر عربی حزب‌الله لبنان بر کلاه خودساخته دختر و پسر اهل استرالیا هم تعجب نمی‌کنیم! و این‌هاست نشانه‌های افول آمریکا! پیش از این هم متنی نوشته بودم با این تیتیر که «شرق با خمینی و غرب با خامنه‌ای!» خب حالا! وقت آن است کمی سرهمسر مخاطب عزیزه این سطور بگذارم! چرا امثال ما تا ۲ کلام از این واقعیت‌های روشن و حقایق ملموس می‌نویسیم، جلدی قیمت گوشت و مرغ و پیاز و سیب‌زمینی و بیکاری و تورم و رکود را به رخ‌مان می‌کشید؟! ادامه در صفحه ۵

یادداشت امروز
چند روزی است برگشته‌ام اما دلم هنوز آنجاست که «برای ما» و به قول آن سید فک‌نشین که حقیقتاً یک‌تا‌ز عرصه قلم بود: «پیش از آنکه یک شهر باشد، یک افق است، یک منظر معنوی است که آن را به تعداد شهدای مان فتح گردیم؛ نه یک بار، نه دو بار، به تعداد شهدای مان!» کربلا کرب و بلا زیارت اربعین! و سفری که هم با آن نذری همراه بود، هم با آن نذری، آنجا که پسرک عراقی می‌گفت: «ما درم مرده و پدرم هم زمین‌گیر است، پس هیچ چیز برای نذری نداشتیم تا اینکه دیدم امشب هوا خیلی سرد کرد!» رتم و کلی چوب و هیزم جمع کردم از بیابان‌های اطراف تا هم شما گردان‌تان شود و هم ما اجری از خدمت به زوار حسین برده باشیم!» نزدیکی عمود ۸۰۰ بود آنچه من در تمام این راه‌های بخش دیدم، خیر از آمدگی این‌ای آدم برای یک انقلاب جهانی می‌داد! انگار مقدمات واقعه‌ای بزرگ باشد یا به تعبیر قرآن «تأظیم»! اگر سال‌ها منتهی به بهمن ۵۷ تنها در ایران به معنای واقعی کلمه «انقلاب» شد، به برکت انقلاب اسلامی، انقلابی بزرگ‌تر را می‌شود از دل کنگره باشکوه و ظلم‌ستیز اربعین حسینی متوقع بود که دیگر محدود به مرزهای جمهوری اسلامی نخواهد ماند! روحیات! همان روحیه‌های بهمن پنجاه و هفتی، اراده‌ها! همان اراده‌های بهمن پنجاه و هفتی، شعارها! همان شعارهای بهمن پنجاه و هفتی، راهپیمایی‌ها! همان راهپیمایی‌های بهمن پنجاه و هفتی و عجیب آنکه این همه، تنها ۴۰ روز بعد از عاشورا و تنها و تنها ۴۰ سال پس از انقلاب اسلامی که خود نیز تا همیشه مدیون یوم‌العیار عاشورا است! اگر ۴۰ سال پیش، جوانانی از غرب و شرق و شمال و جنوب و مرکز ایران، علیه حکومت طاغوت‌بهاختند، اینک عطر انقلابی دیگر به مشام می‌رسد با حضور جوانانی از شرق و غرب و جنوب و شمال و مرکز جهان! روزهای منتهی به بهمن ۵۷ خبری از «من» نبود و همه «ما» شده بودند و برای خدا و اینک در ذیل سایه بلندبالای اربعین، آن متمکن نرفند عراقی را می‌بینی که خدم و حشم را کنار گذاشته و سینی خرما گذاشته روی سرش! و دیگری که از قبلی هم مشهورتر است، خانه‌اش را کرده محل استراحت زوارا و مگر نه آنکه موسم انقلاب اسلامی نیز در خانه مردم به روی انقلابی‌های فراری از اصحاب ستم، باز بود؟! بنگرید! دوباره باز شده باب خانه‌ها برای پناه فراریان از جور و ستم طواغیت جهانی! سازمان ملل و شورای امنیت و ارژان و اوباش حق وتو و وحوش خوش‌رنگ و لعاب یونیسیف و بی‌وجدان‌های یونسکو، جملگی اتاق‌های دیگر کاخ

آگهی تجدید فراخوان
مناقصه عمومی یک مرحله‌ای
خرید ۳،۲۰۰ (سه هزار و دو بیست)
تن آمونیاک با خلوص ۲۱ درصد
مورد نیاز کارخانه طلای زرشوران
م.الف ۲۸۰۱
شرح در صفحه ۱۲

www.vatanemrooz.ir